

sige, for saa vidt denne Industri er i Stand til at bære en højere Løn. Den Gang fik de en Forhøjelse af Lønningerne gennemført, fordi man vilde undgaa Strejke, hvis det paa nogen Maade var muligt. Man fik en Forhøjelse paa 20 til 25 pCt., enkelte Steder endogsaa højere. Men siden den Tid er der foruden ved denne Forhøjelse af Lønningerne paaført denne Industri mange andre forøgede Byrder, — f. Eks. ved Ulykkesforsikringen, — som ikke ere ganske ubetydelige, og dette medførte, at denne Industri ikke længere kunde holdes gaaende med de gældende Lønninger. Derfor forlangte Arbejdsgiverne i Begyndelsen af dette Aar, at Lønnen skulde reduceres med ca. 10 pCt., fordi de ellers ikke var i Stand til, saaledes som Forholdene vare, vedblivende at konkurrere med den svenske Stenindustri og derfor ellers vilde være nødte til at holde op. Men der blev sagt Nej, Arbejderne vilde ikke gaa ind paa det, rimeligvis stærkt tilskyndede her ovre fra til at gøre Strejke. Nu har der jo været Arbejdsstandsning derovre det meste af Sommeren, og det ender saa alligevel med, at Arbejderne gaa ind paa den af Arbejdsgiverne foreslaaede Lønreduktion, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds erkender jo nu selv i den Tale, han har holdt her, at det var nødvendigt. Det var naturligvis ikke behageligt for dem at skulle antage de tilbudte Vilkaar, men de indsaa, at det var nødvendigt.

Men Arbejdsstandsningen foranledigede jo i Sommer, at Arbejdsgiverne maatte afsige en hel Del af det Arbejde, de havde paataget sig, og afvise de Tilbud om nyt Arbejde, som muligt ere komne til dem. Stenindustrien paa Bornholm er altsaa i Løbet af dette Aar blevet betydelig uheldigere stillet, end den var før. Men ikke nok med det, Forholdet er for Øjeblikket saadant, at mindst to Trediedele af de Arbejdere, som have haft Arbejde i Stenindustrien, nu gaa ledige, fordi Arbejdsgiverne intet Arbejde have at give dem. Det er altsaa Resultatet af denne Sommers Historie vedrørende Stenindustrien paa Bornholm. De Herrer Socialdemokrater, særlig det ærede Medlem og hans Kolleger her ovre skulde have taget lidt mere mod de Raad og den Vejledning, vi fra vor Side kunde give dem. Vi erklærede nemlig over for flere af dem, at det var aldeles umuligt at gennemføre denne Strejke, for det vilde kun medføre, at Arbejdet maatte standses hvis de ikke gav efter. Nu ere de efter Sommerens Forløb komne

til det Resultat, at det faktisk var rigtigt, men det burde de have vidst i Forvejen. Jeg vil fremhæve dette for dermed at sige, at det vilde være meget rart, om de Herrer Socialdemokrater, som lede saadant, i Forvejen vilde erkendte sig bedre om Forholdene og ikke forlange mere, end det er muligt at gennemføre. Thi det bliver til Ulykke for de Virksomheder, de dog gerne vilde have skulde trives, og til Ulykke for de Arbejdere, hvis Interesser de mene at varetage. Men der er den store Fejl ved Socialdemokraterne, at de tro, de ere de eneste, der have Interesse for Arbejderne, og de eneste, der forstaa sig paa, hvorledes deres Forhold skal gribes an og ledes. Derfor afvise de os andre, som lige saa meget ønske, at det skal gaa Arbejderne godt, som lige saa gerne ville have, at vor Industri skal gaa en lykkelig Fremtid i Møde. Men de skulle jo gaa efter deres eget Hoved, deres Tanker skulle gennemføres, om de ere nok saa ravgale! Derfor kommer der mange Gange saadanne Resultater frem, og det er beklageligt, at det kun nytter saa grumme lidt, naar det ærede Medlem nu kommer frem og anbefaler den bornholmske Stenindustri. Det, der er sket, er sket, og det vil vare nogen Tid i det mindste, inden der kan raades Bod derpaa.

Men til syvende og sidst slutter jeg mig alligevel til det ærede Medlems Anbefaling. Jeg haaber, man vil tage Hensyn til denne Industri, som er ret betydelig, og søge snarest muligt at raade Bod paa de Ulykker, som de Herrer Socialdemokrater selv have givet Anledning til.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Anders Nielsen: Jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning i Anledning af de Ytringer, der fremkom fra det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen). Det ærede Medlem henviste til, at Spørgsmaalet om Vestindien ikke var en Partisag, og derfor kunde man ikke bebrejde Højrepartiet som Parti noget for dets Holdning i saa Henseende. Jeg skal ikke forfølge dette videre, vi have drøftet dette Forhold saa tit, men jeg ønsker kun at slaa fast, at det ærede Medlem stempler denne Sag som en Nationalsag, samtidig med at han gik imod sine Meningsfæller i den Sag. Det har sin Interesse. Men naar det ærede Medlem vilde fritage sine Menings-